

[A. C. D. Petersen.]

Mænd indenfor Landboforeningerne er ude i det vildeste vilde med de Forslag, de har fremsat.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Pinholt, at jeg maatte komme herop og forklare, hvad der skal gøres i Stedet for. Ja, hvis jeg ikke frygtede for, at den højtærede Formand vilde sige: Dette falder ikke ind under det foreliggende Lovforslags Behandling — skulde jeg gerne gøre det. Jeg tvivler imidlertid ikke om, at det ærede Medlem ved, hvad jeg og mit Parti mener der bør gøres overfor den nuværende Krise, og da vi sikkert snart vil komme til i denne Sal, tvunget af Omstændighederne, indgaaende at drøfte, hvad der kan og bør gøres, skal jeg afvente det Tidspunkt til at fremsætte Forslag om, hvad jeg synes der skal gøres.

Holdgaard: Jeg vil gerne sige overfor det ærede Medlem Hr. Pinholt, at efter min Mening var der ikke nogen som helst Grund for ham til at tale om mig som illoyal i Forbindelse med det Citat af Brevet, som har staaet i Venstres Presse, der gik ud paa — man fik i alt Fald det Indtryk af det —, at det var det ærede Medlems Stilling, der havde gjort, at Finansministeren nu kom med dette Lovforslag. Jeg antager, at de fleste af Rigsdagsmændene, som følger med i Pressen, har set dette Citat, derfor synes jeg ikke, der er nogen Illoyalitet i dette. Med Hensyn til Stillingen i Finansudvalget vil jeg fremdeles hævde, at der har vi alle været enige i det Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. Pinholt ogsaa har indtaget, saa der er ikke nogen som helst Grund for ham til at svinge sig op paa andres Bekostning.

Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen talte om Landbrugets Indflydelse paa Pengeinstitutterne og deres Ledelse og udtalte derunder, at han gik ud fra, at ogsaa Husmændene sad i Ledelsen af Pengeinstitutter. Det er en stor Misforstaaelse, jeg har i alt Fald aldrig i min Kommune haft nogen Indflydelse paa dem, og det tror jeg ikke ret mange Husmænd har.

Og saa til Slut et Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, som nu satte Udtalelsen fra Landbrugsmødet den 22. ds. i Forbindelse med sin Udtalelse før om, at det var det vildeste vilde eller det vildeste Virvar. Jeg vil gerne stille det direkte Spørgsmaal til ham: Hvilket Punkt og hvor i denne Udtalelse er det, dette findes, som det ærede

Medlem har betegnet som det vildeste vilde? Jeg retter dette Spørgsmaal, for at vi kan faa at vide, hvor vi har det ærede Medlem og hans Parti i den Sag.

Finansministeren (Bramsnæs): Til det ærede Medlem Hr. Pinholt skal jeg kun sige, at hans Citat af mit Svar ved Finanslovsdebatten her jo tydeligt viste, at jeg den Gang, som nu, har sagt, at hvis der skulde gives Rentetilskud, maatte det optræde som en Driftsudgift. Det er ogsaa det, der er Hovedlinien i dette Forslag, og det har jeg udtrykkelig skrevet i Bemærkningerne og sagt adskillige Gange.

Det kan naturligvis altid diskuteres, hvad Staten har sine Penge til. Det vil sige, hvis man vil tage en Gennemsnitsrente i et bestemt Øjeblik, kan man selvfølgelig altid sige, hvad Staten har sine Penge til; Staten har baade dyre og billige Laan løbende, saa man kan ikke tage et enkelt ud. Men jeg tror, at naar man tager $4\frac{1}{2}$ pCt., som er sat her, vil det nogenlunde svare til, hvad man kan forsvare at sætte, i alt Fald for den Tid, dette Lovforslag vil faa Betydning i de kommende Aar. Vi kan jo ikke godt lovgive hver anden Maaned paa saadanne Omraader, der maa man vælge en Sats og tage den. Hvis nogen vil foreslaa at vælge en anden Sats, kan vi forhandle derom, men man maa tage en vis Gennemsnitssats, som man ved staar fast nogen Tid, medens Statens Gennemsnitsrente maaske i og for sig skifter fra Maaned til Maaned. Jeg tror, $4\frac{1}{2}$ pCt. rammer saa nøje, som man kan ramme paa dette Punkt.

Og her vil jeg gerne sige med det samme til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, at man kan ikke deraf, at man nu mener, man kan sætte $4\frac{1}{2}$ pCt. for den Tid, der kommer, slutte, at Staten har tjent Penge tidligere. Hvis man tog et af Statens billige Laan og stillede det i Forbindelse med et af Statens Udlaan, hvor den fik høj Rente, kunde man godt sige, at den havde tjent der. Men saadan foregaar Statens Udlaansvirksomhed ikke, man maa se den under et vist Gennemsnitssynspunkt, og der er ikke Tvivl om, at Staten som Helhed baade i dette Øjeblik sætter Penge til og har gjort det i alle Aarene tidligere. Der er jo fra gammel Tid paa nogle Omraader fastsat visse Renter, som ingen har ønsket at ændre, og dem er der en Del af endnu. Men her taler vi om den almindelige Udlaansvirksomhed, hvor man i alt Fald i den sidste halve Snes